

ПЛАГІАТ У НАУЦІ СТАЄ ДІЙСНО ЗАГРОЗОЮ

На сайті Times Higher Education опублікована стаття анонімного автора «Плагіат з боку науковців – це серйозно...».

Автор наголошує, що копіювання чужих робіт є крадіжкою, а турбота про благополуччя винних не повинна виключати їхнього покарання. Він наводить два нещодавні випадки, які мали місце у Кембриджському університеті. Вони показали, що в університетах до плагіату ставляться менш серйозно, ніж можна було б очікувати з огляду на політику інформування студентів та попередження порушень. Отже, наскільки серйозним злочином є плагіат? Чи потрібно їх виправдовувати? Чи невідворотнім має бути покарання? У політиці Кембриджу щодо академічної доброчесності передбачено, що порушення є підставою для звільнення. Однак принаймні у ряді випадків це не спрацювало. Є заклики щодо переосмислення проблеми плагіату перед обличчям масового використання ШІ студентами та співробітниками. Але плагіат необхідно розглядати як серйозне правопорушення, адже це – крадіжка результатів чужої роботи. Навіть коли відбувається перефразування (воно наразі набуло

великих масштабів), а не просто буквальне запозичення. Крім того, плагіат псує наукову літературу, оскільки уможливорює створення великої кількості публікацій низької цінності, які науковці фізично не можуть прочитати. І подальше поповнення літератури переробленими версіями вже опублікованих робіт лише загострює проблему. Завдяки плагіату нове дослідження, яке начебто підтверджує певний висновок, фактично є лише фальшиво переробленою версією вже існуючого. Плагіат поширює недовіру до опублікованої літератури, оскільки не можна вірити написаному. Це величезна проблема, що потребує уваги. Якою має бути реакція університетів на виявлення плагіату? Цілком виправдано запропонувати студентам підтримку, щоб допомогти їм уникнути правопорушення. Але чи можна поширювати цей підхід на академічний персонал? Неможливо повірити, що викладачі та науковці не усвідомлюють основ академічної етики, коли копіюють чужі роботи та не усвідомлюють наслідків. Найпоширенішим виправданням плагіаторів було те, що вони це зробили ненавмисно. Це рівнозначно недбалості та повинно тягнути за собою певні дії. Чи достатньо публічно назвати і присоромити тих, хто вчинив це правопорушення? Автор вважає, що надалі відбуватиметься погіршення ситуації, ураховуючи висококонкурентне середовище і тиск, який відчувають сучасні науковці.

Детальніше: <https://is.gd/zz2lVf>,
<https://www.ft.com/content/ae7f16ae-95ab-4aae-a676-0748e3e61b6d>,
<https://ukrio.org/wp-content/uploads/Reporting-Research-Integrity-Concerns-180523.pdf>

Фото: pixabay.com

#НРАТ_Усі_новини #НРАТ_АкадемДоброчесність #НРАТ_ШтучнийІнтелект

#НРАТ_Науковцям_новини #НРАТ_Освітянам_новини

2023-08-30

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів